

Pieter (Piet) Telder is geboren op 30 oktober 1901 in Meppel. Hij was de zoon van Willem Telder en Trijntje Bouwmeester.

Op 11 september 1918 verhuisde hij van Meppel naar Delft om te gaan studeren aan de Technische Hogeschool. Zijn studie tot civiel ingenieur duurde tot 1925. Mogelijk is hij tijdens zijn studententijd in contact gekomen met de Indiase theosoof J. Krishnamurti, die van 1921 tot 1929 zijn lezingen gaf, tijdens de zogeheten sterkampen op het landgoed Eerde (het landgoed van Philip baron van Pallandt) bij Ommen. Tijdens zijn Delftse jaren begon hij met een tweede studie: theologie.

In Delft werd hij in 1919 instructeur bij groep 1. In 1921 is hij vaandrig en gaat met de groep Delftse padvinders op kamp in de bossen vlakbij Lunteren op het landgoed van dhr. Waller. Tijdens het kamp werd, onder leiding van Telder, een voortrekkerspatrouille opgericht met vier voortrekkers. Telder raakte betrokken bij de Delftsche Studentenclub van Oudpadvinders (1915-1920). Uit deze club is in 1920 De Delftsche Zwervers ontstaan. De "Eenzame Wolf", de scoutingnaam van Piet Telder, werd hier baas. In 1922 is hij initiatiefnemer van de eerste grote voortrekkersbijeenkomst in Ommen.

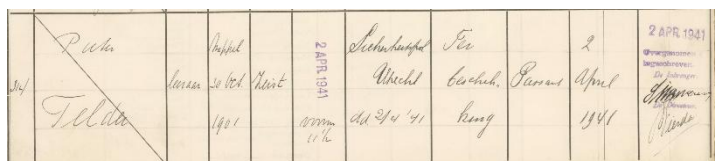
DE CARIBOUS EN DELFTSCHE ZWEVERS.

In Den Haag wordt het Rover-stekje geplant als Caribou-stam en schiet direct onder hoede van "Hiawatha" (A.E. van Voorthuisen, als Vaandrig met de leiding belast) voorspoedig op. Deze Stam vormt onderdeel van den Bn Van Pallandt troep, wiens Hopman: J. Schaap was en nog is. In Delft komt uit de Studenten Padv. club voort: "De Delftsche Zwervers", een Stam, welke zich onder leiding van "Eenzame Wolf" (P. Telder) krachtig ontwikkelt.

In 1923 is hij betrokken bij een nationaal initiatief om tot een reglement voor voortrekkers te komen en was hij deelnemer aan de 1e Gilwell training in Nederland. Na twee jaar wordt hij 'gouverneur' op Christelijk Jongensinternaat Zeist; hij is daar leraar en later ook adjunct-directeur. Ook hier is hij weer actief met Scouting. In het najaar van 1927 wordt hij genoemd in het leidersblad als hopman van een padvinderstroep van het internaat in Zeist. Deze groep had bij de oprichting 22 verkenners, een troepleider en een assistent troepleider. Er waren vier patrouilles en ze droegen een paarse das. In 1931 wordt hij daarnaast leraar natuurkunde op het Baarns Lyceum. In 1936 stopt hij tijdelijk bij het Zeister internaat maar keert in september 1937 weer terug naar het internaat om er adjunct-directeur te worden.

De eerste vertaling van het Welpenhandboek uit 1930 is van zijn hand. Hij is districtscommissaris in Utrecht maar stopt hiermee in april 1932 omdat hij het te druk heeft. In 1936 wordt hij Hoofdcommissaris voor oud padvinders. Later combineert hij dit met het HKC-schap voor voortrekkers. Het jaar 1937 is het hoogtepunt in zijn padvindersloopbaan als hij wordt benoemd tot bestuurslid van de 5e Wereldjamboree in Vogelenzang, waarin hij ook de leiding had over subkamp 5 met daarin bijna 2500 deelnemers uit diverse landen.

Na de bezetting van Nederland door de Duitsers leverde hij eind 1940 samen met Pom van Voorthuisen zijn volmacht in. Op 2 april 1941 wordt Scouting door de bezetter verboden. Door heel Nederland werden veel commissarissen van Scouting direct na het verbod

gevangen gezet en verhoord. Onder hen was ook Piet Telder. Hij zit tot 19 april vast in het Huis van Bewaring aan de Gansstraat in Utrecht.

Na de Tweede Wereldoorlog keert hij niet terug naar de padvinderij. Tijdens de Tweede Wereldoorlog blijft hij in eerste instantie les geven en het internaat "runnen". In 1942 moet hij terugtreden wegens geruchten over 'onethisch handelen' richting enige jongens en naaktzwemmen samen met de jongens.

Na de Tweede Wereldoorlog reist hij voor zijn werk veel naar en door de tropen voornamelijk Indonesië en Suriname. Vanaf (waarschijnlijk) 1948 is hij hoofd van het studenteninternaat in Bandung, Indonesië. In dat jaar verzorgde hij ook een aantal geestelijke radiouitzendingen, samen met Flor Schaefer-de Balbian Verster, de jongste dochter van Rie de Balbian Verster-Bolderheij. In 1953 vertrekt hij weer naar Nederland om daar sociaal decaan aan het Internationaal Academisch Instituut te Den Haag te worden.. Hij woont en werkt ook enige tijd in Suriname. Hij komt uiteindelijk in 1966 in Zuid-Limburg terecht waar hij tot zijn dood nog schrijft en lesgeeft aan het Henric van Veldekecollege te Maastricht. Na vele jaren prediken wordt hem in mei 1970 uiteindelijk nog de status verleend van dominee bij de Nederlands Hervormde Kerk.

Hij overlijdt op 9 april 1972 in Heerlen. Hij bleef zijn hele leven vrijgezel maar had zes geadopteerde kinderen.

Meer informatie

[De padvinder; algemeen orgaan voor de Vereeniging "De Nederlandsche Padvindere", jrg 7, 1921, no. 31, 01-10-1921 » 01 okt 1921 - Pag. 11 | Delpher](#)

[De padvinder; algemeen orgaan voor de Vereeniging "De Nederlandsche Padvindere", jrg 5, 1919, no. 52, 1919 » 1919-05 - Pag. 38 | Delpher](#)

[De padvinder; algemeen orgaan voor de Vereeniging "De Nederlandsche Padvindere", jrg 8, 1922, no. 17, 31-08-1922 » 31 aug 1922 - Pag. 2 | Delpher](#)

[De padvinder; algemeen orgaan voor de Vereeniging "De Nederlandsche Padvindere", jrg 8, 1922, no. 17, 31-08-1922 » 31 aug 1922 - Pag. 16 | Delpher](#)

[De padvinder; algemeen orgaan voor de Vereeniging "De Nederlandsche Padvindere", jrg 12, 1926, no. 1, 1926 » 1926-01 - Pag. 44 | Delpher](#)

[De verkenner; off. orgaan voor de Padv. Beweging in Nederland, jrg 14, 1928, no. 4, 1928 » 1928-04 - Pag. 6 | Delpher](#)

[Weest paraat; officiëel orgaan van de Nederlandsche Padvindere, jrg 15, 1931, no. 4, 1931 » 1931-04 - Pag. 6 | Delpher](#)

[Weest paraat; officiëel orgaan van de Nederlandsche Padvindere, jrg 16, 1932, no. 4, 1932 » 1932-04 - Pag. 16 | Delpher](#)

[Weest paraat; officiëel orgaan van de Nederlandsche Padvindere, jrg 21, 1936, no. 1, 1936 » 1936-01 - Pag. 11 | Delpher](#)

